

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1368

гр. Бургас, 21.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА
Съдебни ИРИНА ХР. ИВАНОВА
заседатели: ВЕСЕЛИНА ХР. ОВЧАРОВА

при участието на секретаря Жанета Здр. Кръстева
в присъствието на прокурора Иван Г. Иванов
като разгледа докладваното от СТАНИМИРА АНГ. ИВАНОВА Частно
наказателно дело № 20232100201493 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 433 и следващите от НПК и е образувано по повод постъпила молба от В. А. С., ЕГН *****, чрез адв. Мария Николова, за постановяване на основание чл. 87 от НК, вр. чл. 433-436 НПК на съдебна реабилитация по отношение на всички осъждания на молителя.

В съдебно заседание пред настоящия съд молителят, редовно призован чрез процесуалния си представител, не се явява.

Явява се упълномощеният от него защитник – адв. Мария Николова, която поддържа депозираната молба, дала повод за образуване на настоящото производство, като изтъква аргументи, че са налице доказателства за поправяне на С..

Представителят на Окръжна прокуратура - Бургас изразява становище, че в случая молбата е неоснователна, доколкото не е изтекъл законовият срок, уреден в чл. 87 от НПК, както са налице и доказателства за поправянето на молителя.

Бургаският окръжен съд, като обсъди искането на молителя, становището на прокурора и след като се запозна с доказателствата по делото, за да се произнесе, взе предвид следното:

Видно от приложената справка за съдимост на молителя В. А. С., ЕГН *****, същият е осъждан както следва:

1. С Присъда от 23.05.1995 г., влязла в сила на 06.06.1995 г., постановена по НОХД № 163/1994 г. по описа на Районен съд-Бургас, С. е признат за виновен за извършено на 18.07.1993 г. деяние и е осъден, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три месеца,

изпълнението на което е отложено, на основание чл.69, ал.1 от НК, за срок от 1 години и 6 месеца;

2. С Присъда от 04.07.1995 г., влязла в сила на 21.02.1996 г., постановена по НОХД № 144/1995 г. по описа на Военен съд-Сливен, С. е признат за виновен за извършени на 03.01.1995 г. две деяния, поради което е бил осъден и му е било наложено едно общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 4 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален общ режим;
3. С Определение от 02.07.2002 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД №14/2002 г. по описа на Районен съд-Бургас, като осъденият бил признат за виновен за извършено от него деяние на 01.05.2001 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 3 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;
4. С Определение от 15.10.2002 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД №14/2002 г. по описа на Районен съд-Бургас, като осъденият бил признат за виновен за извършено от него деяние на 24.04.2001 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 3 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;
5. С Присъда от 16.07.2002 г., влязла в сила на 22.02.2003 г., постановено по НОХД № 282/2002 г. по описа на Окръжен съд-Бургас, С. е признат за виновен за извършено на 13.10.2001 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;

6. С Присъда от 23.10.2006 г., влязла в сила на 08.11.2006 г., постановена по НОХД № 521/2006 г. по описа на Районен съд-Бургас, С. е признат за виновен за извършено на 11.10.2005 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „пробация“ при следните пробационни мерки:

- задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 9 /девет/ месеца;

- задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 9 /девет/ месеца;

- безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 100 /сто/ часа годишно за срок от 2 /две/ години.

7. С Определение от 14.11.2006 г., влязло в сила същия ден, е одобрено

споразумение по НОХД № 3065/2006 г. по описа на Районен съд-Бургас, като осъденият бил признат за виновен за извършено от него деяние на 08.08.2006 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 3 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;

8. С Присъда от 11.08.2006 г., влязла в сила на 21.06.2007 г., постановена по НОХД № 50/2006 г. по описа на Районен съд-Царево, С. е признат за виновен за извършено на 01.08.2006 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 години и 3 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието е изтърпяно на 30.01.2008 г.;
9. С Определение от 22.10.2013 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 6106/2012 г. по описа на Софийски градски съд, като осъденият бил признат за виновен за извършени от него две деяния за времето от неустановена дата през 2010 до 15.11.2010 г., поради което му било наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието е изтърпяно в периода от 07.11.2013 г. до 26.12.2013 г.;
10. С Определение от 31.01.2014 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 288/2014 г. по описа на Районен съд-Бургас, като осъденият бил признат за виновен за извършени от него три деяния на 02.11.2012 г., поради което му било наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;
11. С Определение от 01.07.2014 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 2396/2014 г. по описа на Районен съд-Бургас, като осъденият бил признат за виновен за извършено деяние на 30.06.2013 г., поради което му било наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим;
12. С Определение от 20.01.2016 г., влязло в сила същия ден, е одобрено споразумение по НОХД № 16/2016 г. по описа на Районен съд-Поморие, като С. бил признат за виновен за извършени от него две деяния на 12.08.2015 г., поради което му било наложено едно общо най-тежко

наказание „лишаване от свобода“ в размер на 13 месеца, като е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим. Наказанието е изтърпяно на 05.08.2016 г.;

13. С Присъда от 11.10.2019 г., влязла в сила на 29.10.2019 г., постановена по НОХД № 2902/2019 г. по описа на Районен съд-Бургас, С. е признат за виновен за извършено на 01.09.2018 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лв. Глобата е платена на 13.05.2021 г.;

С оглед прилагане принципа за най-благоприятно третиране на осъденото лице, следва да се прецени дали отделните осъждания не могат да бъдат групирани. При преценка в тази насока, настоящият съдебен състав достигна до извода за следното:

Съдът се е произнесъл с Определение по НЧД №2975/2014 г. по описа на РС-Бургас, с което е определено и наложено едно общо най-тежко наказание по осъжданията му по НОХД № 6106/2012 г. по описа на Софийски градски съд, по НОХД № 288/2014 г. и по НОХД № 2396/2014 г. и двете по описа на Районен съд-Бургас, а именно „лишаване от свобода“ в размер на 4 месеца, като е постановено на основание чл.61, т.2, вр. с чл.60, ал.1 от ЗИНЗС, да бъде изтърпяно при първоначално строг режим. Приспаднато е времето през което С. е търпял наказанието по НОХД № 6106/2012 г. по описа на Софийски градски съд, което наказание е изтърпяно на 26.12.2013 г.

Спрямо останалите осъжданията на С. също са налице условия да бъде направена кумулация и да бъде определено едно общо най-тежко наказание, преди да бъдат преценени предпоставките за реабилитация.

Осъжданията му по НОХД №163/1994 г. на Районен съд-Бургас и по НОХД № 144/1995 г. на Сливенски военен съд попадат в една група, доколкото деянията са осъществени преди да има влязъл в сила съдебен акт между тях. Няма данни по делото кога е изтърпяно по-тежкото наказание измежду двете осъждания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 4 месеца, което е постановено да се изтърпи при първоначален общ режим и което е наложено от Сливенския военен съд.

Осъжданията му по НОХД №14/2002 г. и НОХД №14/2002 г., и двете по описа на Районен съд-Бургас и по НОХД № 282/2002 г. на Окръжен съд-Бургас съд попадат в една група. Няма данни по делото кога е изтърпяно най-тежкото наказание измежду трите осъждания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и 6 месеца, което е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим и което е наложено от Окръжен съд-Бургас.

Осъжданията му по НОХД №521/2006 г., НОХД №3065/2006 г., и двете по описа на Районен съд-Бургас и по НОХД № 50/2006 г. на Районен съд-Царево попадат в една група. Най-тежкото наказание измежду трите осъждания, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 години и 3 месеца, което е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим, е изтърпяно на 30.01.2008 г.

Осъжданията по НОХД № 16/2016 г. на Районен съд-Поморие и по НОХД №2902/2019г. на Районен съд-Бургас не попадат в някоя от предходните групи. Наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 13

месеца, което е постановено да се изтърпи при първоначален строг режим, наложено по НОХД № 16/2016 г. по описа на Районен съд-Поморие, С. е изтърпял на 05.08.2016 г. Глобата, наложена с последното осъждане, е платена на 13.05.2021 г.

След тези осъждания няма данни за противообществени прояви на С., нито за образувани наказателни производства или повдигнати обвинения спрямо молителя.

За да бъде допустима реабилитация по чл.87 от НК, то следва лицето да не е било реабилитирано по право. С оглед това, че са налице повече от едно осъждания, за да е налице реабилитация по право, следва да се изтекли сроковете по чл.88а, ал.4, вр. с ал.1 от НК за всички осъждания. Предвид данните по делото и приобщения доказателствен материал, съдът намира, че 10 годишният срок от изтърпяване на наложеното наказание по НОХД № 16/2016 г. по описа на Районен съд-Поморие, не е изтекъл към настоящия момент, поради което С. не може да бъде реабилитиран по право. С оглед на това и молбата за съдебна реабилитация е допустима.

Съгласно [чл. 85 НК](#) реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното, като в ал. 2 на същата норма се предвижда, че реабилитацията не се прилага по отношение на осъдените за престъпления против мира и човечеството. В случая искането се отнася за престъпления, които не попадат в посоченото по-горе изключение.

Разпоредбата на [чл. 87, ал. 1 НК](#) изрично регламентира при наличието на кои предпоставки може да се постанови съдебна реабилитация, а именно, ако в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание осъденият не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание и ако е имал добро поведение и ако при умишлено престъпление е възстановил причинените вреди.

В конкретиката на настоящия казус, съдът, обаче, намира, че предвиденият тригодишен срок по чл.87 от НК не е изтекъл, поради следните съображения:

Няма спор, че началният момент, от който започва да тече тригодишният срок, в който осъденият трябва да се въздържа от извършване на друго престъпление, е изтърпяване на наказанието, съобразно спецификите за различните видове наказания. В конкретиката на казуса, последното осъждане на С. е приключило като по НОХД № 2902/2019 г. по описа на Районен съд-Бургас, С. е признат за виновен за извършено на 01.09.2018 г. деяние, поради което е бил осъден и му е било наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лв., която глоба е била платена на 13.05.2021 г. Наказанието „глоба“ несъмнено, съобразно съдебната практика, се счита за изтърпяно със заплащането в полза на държавния бюджет на посочената в съдебния акт парична сума. Следователно от датата на плащане, която в случая е 13.05.2021 г. е започнал да тече тригодишният срок по чл.87, който към дата на постановяване на настоящия акт не е изтекъл.

Изискването на чл.87, ал.3, изр. последно от НК глобата да е само платена, е в случаите, когато тя не е основно и единствено наказание, а когато е наложена кумулативно наред с друго наказание, например лишаване от

свобода. (Опр.№154-72-I, 148-82-I ВС).

С оглед на това, молбата на С. се явява неоснователна, тъй като липсва първата предпоставка за съдебна реабилитация, поради което същата следва да бъде оставена без уважение. В случая се явява безпредметно обсъждане дали са налице и останалите предпоставки, а именно дали лицето се е поправило и дали, ако са налице вреди от деянията му, то те са възстановени.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на В. А. С., ЕГН ***** за постановяване на съдебна реабилитация по реда на чл.87 от НК като неоснователна.

Определението подлежи на обжалване и протестиране на основание [чл. 436, ал. 2 НПК](#) в седемдневен срок от днес пред Апелативен съд – Бургас.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____